

RADA EUROPEJSKA

**Bruksela, 21 marca 2014 r.
(OR. en)**

**EUCO 7/1/14
REV 1**

**CO EUR 2
CONCL 1**

PISMO PRZEWODNIE

Od : Sekretariat Generalny Rady

Do : Delegacje

Dotyczy : **RADA EUROPEJSKA
20–21 marca 2014 r.**

KONKLUZJE

Delegacje otrzymują w załączniku konkluzje Rady Europejskiej (20–21 marca 2014 r.)

Rada Europejska gruntownie omówiła sytuację na Ukrainie. Przyjęła zdecydowane przesłanie o wsparciu Ukrainy i uzgodniła szereg konkretnych środków w tym zakresie. UE i jej państwa członkowskie podpisały polityczne postanowienia układu o stowarzyszeniu z Ukrainą. Rada Europejska stanowczo potępiła przyłączenie Krymu i Sewastopola do Federacji Rosyjskiej i nie uzna tego kroku. Z uwagi na brak jakichkolwiek działań na rzecz złagodzenia sytuacji, Rada Europejska postanowiła rozszerzyć zakaz wydawania wiz i zamrożenie aktywów oraz odwołała najbliższy szczyt UE–Rosja. Rada Europejska pozostaje otwarta na dialog, nie wykluczyła jednak dodatkowych i daleko idących konsekwencji dla stosunków z Rosją w przypadku podjęcia przez Federację Rosyjską jakichkolwiek dalszych kroków destabilizujących sytuację na Ukrainie; zwróciła się także do Komisji i państw członkowskich o przygotowanie ewentualnych ukierunkowanych środków. Podjęła również decyzję o przyspieszeniu podpisania układów o stowarzyszeniu z Gruzją i Mołdawią.

Europa podnosi się z kryzysu finansowego i gospodarczego. Gospodarka europejska ożywia się po kilku latach ograniczonego, a nawet ujemnego wzrostu. Oczekuje się, że ożywienie to umocni się w bieżącym roku. Rada Europejska wymieniła poglądy na temat sytuacji gospodarczej i społecznej oraz prognoz w tym zakresie. Omówiła w szczególności najwłaściwsze działania polityczne w krótkim i średnim okresie. Zamknęła pierwszy etap europejskiego semestru i przeprowadziła pierwszą dyskusję na temat realizacji strategii „Europa 2020” z myślą o przeglądzie śródkresowym na posiedzeniu Rady Europejskiej wiosną 2015 r. Skoncentrowała się również na kwestii większej konkurencyjności przemysłu europejskiego jako czynnika wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Przeprowadziła pierwszą debatę orientacyjną na temat ram klimatyczno-energetycznych w latach 2020–2030 i uzgodniła sposób dalszego działania. Podkreśliła, jak ważny jest związek między strategią „Europa 2020”, konkurencyjnością przemysłu a polityką klimatyczną i polityką energetyczną. Rada Europejska z aprobatą przyjęła osiągnięcie porozumienia dotyczącego rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, co otworzy drogę urzeczywistnieniu unii bankowej. Jest to również bardzo ważny krok w kierunku silniejszej i odporniejszej unii gospodarczej i walutowej. Ponadto Rada Europejska utorowała drogę przyjęciu dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności

I. WZROST GOSPODARCZY, KONKURENCYJNOŚĆ I ZATRUDNIENIE

A. EUROPEJSKI SEMESTR

1. Rada Europejska obradująca w grudniu 2013 r. zatwierdziła pięć szerokich priorytetów politycznych Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, określonych w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2014 r.; są to: kontynuacja zróżnicowanej konsolidacji fiskalnej sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu; przywrócenie normalnego kredytowania gospodarki; wspieranie wzrostu gospodarczego i konkurencyjności; walka z bezrobociem i społecznymi konsekwencjami kryzysu; a jednocześnie unowocześnienie administracji publicznej. Aby ukierunkować prowadzone na forum Rady dyskusje dotyczące europejskiego semestru 2014, Rada Europejska położyła szczególny nacisk na polityki zwiększające konkurencyjność, wspierające tworzenie miejsc pracy i zwalczające bezrobocie, zwłaszcza bezrobocie młodzieży, oraz na działania podejmowane w następstwie reform usprawniających działanie rynków pracy. Krajowe programy reform oraz programy stabilności i konwergencji powinny odnosić się do kwestii określonych w zeszłorocznych zaleceniach dla poszczególnych krajów oraz w niedawnej analizie Komisji w kontekście zintegrowanego nadzoru w zakresie zakłóceń równowagi makroekonomicznej i budżetowej, w tym w opracowanych przez nią szczegółowych ocenach sytuacji oraz w pakcie stabilności i wzrostu, z pełnym uwzględnieniem dyskusji prowadzonych na forum Rady w ramach europejskiego semestru.

2. Na podstawie stosownego komunikatu Komisji Rada Europejska oceniła stan realizacji strategii „Europa 2020”. Osiągnięcie zakładanego w strategii celu w postaci zapewnienia inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu nadal ma podstawowe znaczenie. Z powodu kryzysu spowolnione zostały postępy w osiąganiu najważniejszych celów strategii, nie znikły również długofalowe wyzwania mające wpływ na wzrost gospodarczy w Europie. Rada Europejska apeluje o zintensyfikowanie wysiłków na rzecz realizacji celów strategii „Europa 2020” i oczekuje na planowany przegląd tej strategii w 2015 r.

o
o o
o o o

3. Rada Europejska gratuluje negocjatorom z Parlamentu Europejskiego i Rady osiągnięcia porozumienia co do rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jak podkreślono podczas dzisiejszej wymiany poglądów między przewodniczącym Parlamentu Europejskiego a Radą Europejską, jest to jedno z najważniejszych osiągnięć, które otworzy drogę do urzeczywistnienia unii bankowej. Teraz istotne jest formalne przyjęcie tego rozporządzenia przed końcem obecnej kadencji. Wraz z umową międzyrządową o przekazywaniu i wspólnianiu składek na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stanowi to kolejny bardzo ważny krok ku silniejszej i odporniejszej unii gospodarczej i walutowej.

4. Rada Europejska z zadowoleniem odnotowuje sprawozdanie Komisji na temat aktualnego stanu negocjacji dotyczących opodatkowania dochodów z oszczędności prowadzonych z europejskimi państwami trzecimi (Szwajcarią, Liechtensteinem, Monako, Andorą i San Marino) i apeluje do tych państw, by w pełni zobowiązały się wdrożyć nowy jednolity globalny standard w dziedzinie automatycznej wymiany informacji opracowany przez OECD i zatwierdzony przez grupę G-20, oraz przystąpić do inicjatywy na rzecz szybkiego przyjęcia tego standardu.

Rada Europejska apeluje do Komisji o sprawne kontynuowanie z tymi państwami negocjacji, tak by można je było zamknąć przed końcem roku, oraz zwraca się do niej o przedstawienie na grudniowym posiedzeniu Rady Europejskiej sprawozdania na temat aktualnej sytuacji. Jeżeli nie zostaną poczynione wystarczające postępy, sprawozdanie Komisji powinno prezentować możliwości zapewnienia zgodności z nowym globalnym standardem.

W związku z powyższym Rada przyjmie dyrektywę w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności na swoim kolejnym posiedzeniu, w marcu 2014 r.

Rada Europejska zwraca się do Rady o zapewnienie, by – wraz z przyjęciem do końca 2014 r. dyrektywy w sprawie współpracy administracyjnej – prawo unijne zostało w pełni dostosowane do nowego globalnego standardu.

B. KONKURENCYJNOŚĆ PRZEMYSŁU I POLITYKA PRZEMYSŁOWA

5. Europa potrzebuje silnej i konkurencyjnej bazy przemysłowej, zarówno pod względem produkcji, jak i inwestycji, która byłaby jednym z najważniejszych czynników wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Konkurencyjność wymaga stabilnego, prostego i przewidywalnego otoczenia, w tym lepszych uregulowań prawnych, w szczególności ambitnego programu REFIT. Ogólne ramy regulacyjne na szczeblu europejskim i krajowym muszą w większym stopniu sprzyjać inwestycjom i innowacjom oraz repatriacji miejsc pracy w sektorze produkcji. Komunikat Komisji pt. „Działania na rzecz odrodzenia przemysłu europejskiego”, zawiera istotne informacje na ten temat; Komisja jest proszona o to, by na podstawie tego komunikatu przedstawiła plan dalszych działań.
6. Kwestie konkurencyjności przemysłu powinny być systematycznie uwzględniane we wszystkich dziedzinach polityki UE i stanowić element ocen skutków z myślą o stworzeniu silniejszej bazy przemysłowej dla naszej gospodarki. Równolegle należy stosować testy konkurencyjności. Państwa członkowskie są proszone o wprowadzenie na szczeblu krajowym środków służących wzmocnieniu konkurencyjności przemysłu, które będą porównywalne ze środkami podejmowanymi na szczeblu europejskim.
7. Trzeba kontynuować działania na rzecz urzeczywistnienia rynku wewnętrznego towarów i usług, w tym w zakresie gospodarki cyfrowej, oraz pełnego wykorzystania potencjału tego rynku, a także na rzecz wspierania przedsiębiorczości. Terminowe przyjęcie pakietu dotyczącego łączności na całym kontynencie przyczyni się do realizacji tego celu. Należy rozwijać sieci infrastruktury, w tym sieci cyfrowe, i unowocześniać je przy wykorzystaniu inteligentnych i innowacyjnych technologii. Przedmiotem szczególnej uwagi powinno być wspieranie tworzenia i wzrostu MŚP, w tym ułatwianie dostępu do finansowania w całej UE.

8. Unia Europejska przyczynia się do konkurencyjności przemysłu, wykorzystując ku temu swój budżet. Należy jak najlepiej wykorzystać takie instrumenty UE, jak program „Horyzont 2020”, instrument „Łącząc Europę”, europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne oraz program COSME, a także rynkowe i inne innowacyjne instrumenty finansowe w celu wspierania konkurencyjności i dostępu MŚP do finansowania.

W tym kontekście należy wspierać inteligentną specjalizację na wszystkich szczeblach, także poprzez skuteczne wykorzystanie publicznych inwestycji w badania. Dzięki temu łatwiej będzie nawiązywać kontakty między firmami a klastrami i poprawi się dostęp do innowacyjnych technologii.

9. Nie można przyjmować za pewnik, że europejski przemysł jest konkurencyjny na rynkach międzynarodowych. Należy kontynuować działania na rzecz poprawy dostępu do rynków na całym świecie poprzez ułatwianie integracji europejskich przedsiębiorstw w ramach globalnych łańcuchów wartości i promowanie wolnego, sprawiedliwego i otwartego handlu, dbając przy tym o interesy europejskiego przemysłu, w duchu wzajemności i z korzyścią dla wszystkich. Rada Europejska wzywa Europejski Bank Inwestycyjny, by wnosił dalszy wkład w zwiększanie internacjonalizacji i konkurencyjności europejskich przedsiębiorstw. Realizacja ambitnego programu w zakresie handlu i inwestycji oraz promowanie europejskich i międzynarodowych standardów i regulacji, w tym walki z podrabianiem, są ważnymi elementami przyczyniającymi się do zwiększenia konkurencyjności przemysłu UE na świecie. Powinny one pomóc w otwieraniu rynków, obronie interesów UE i aktywnym propagowaniu równych warunków działania na rynkach trzecich. Należy też kontynuować działania na rzecz zapewnienia dostępu do podstawowych surowców.

Rada Europejska z aprobatą przyjmuje plany Komisji w zakresie modernizacji zasad pomocy państwa, które wejdą w życie w czerwcu 2014 r. W szczególności z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zamierza ułatwić wdrażanie szerszej zakrojonych polityk i programów unijnych, w tym unijnych funduszy strukturalnych i inwestycyjnych poprzez rozszerzenie zakresu ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych, przy jednoczesnym utrzymaniu równych warunków działania dla państw członkowskich.

10. Do tego, by pobudzić rozwój przemysłu Unii, niezbędne są odpowiednie umiejętności. Rada Europejska wzywa Komisję i państwa członkowskie do jak najszybszego uzupełnienia braków umiejętności w dziedzinie nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki (tzw. umiejętności STEM), przy większym zaangażowaniu przemysłu. Dalsze wysiłki podejmowane przez sektory publiczny i prywatny powinny być ukierunkowane na promowanie mobilności, kształcenia i szkoleń zawodowych. W tym celu należy wykorzystać wszystkie dostępne instrumenty, takie jak: europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne, program nowej generacji Erasmus +, wielka koalicja na rzecz cyfrowych miejsc pracy, europejski sojusz na rzecz przygotowania zawodowego, czy też Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych oraz gwarancja dla młodzieży. Przemysł powinien być w większym stopniu zaangażowany w prognozowanie przyszłego zapotrzebowania na umiejętności.
11. Własność intelektualna i działalność patentowa należą do kluczowych czynników wzrostu gospodarczego i innowacji. Choć Unia Europejska odgrywa wiodącą rolę w licznych gałęziach technologii, w dziedzinie patentów pozostaje w tyle. Rada Europejska apeluje zatem o zwiększenie wsparcia dla tych sektorów wysokiego wzrostu, tak by utrzymać pozycję Unii Europejskiej jako lidera w dziedzinie technologii. Strony, których to dotyczy, powinny ratyfikować – zgodnie z ich przepisami konstytucyjnymi – porozumienie w sprawie Jednolitego Sądu Patentowego oraz poczynić uzgodnienia prawne i administracyjne niezbędne do tego, by unijny system patentowy mógł wejść w życie przed końcem 2014 r.
12. Rada Europejska przypomina, że kluczowe technologie prorozwojowe mają zasadnicze znaczenie dla konkurencyjności przemysłu. Kluczowe technologie prorozwojowe o dużym znaczeniu dla przemysłu, takie jak baterie do celów elektromobilności, inteligentne materiały, produkcja o wysokiej wydajności i bioproceny przemysłowe, należy wzmocnić poprzez szybkie zidentyfikowanie projektów stanowiących przedmiot europejskiego zainteresowania. Należy zwrócić szczególną uwagę na rolę czystych technologii, które stanowią element przekrojowy w kontekście zwiększenia konkurencyjności europejskiego przemysłu. Komisja jest proszona o przedstawienie sprawozdania na temat sposobów promowania czystych technologii za pomocą konkretnych działań we wszystkich stosownych politykach UE.
13. W oparciu o wytyczne przedstawione powyżej Rada Europejska zwraca się do Rady, Komisji i państw członkowskich, by kontynuowały prowadzone prace. Rada Europejska powróci do tych kwestii w kontekście przeglądu strategii „Europa 2020” w marcu 2015 r.

14. Silna, zasobooszczędna i konkurencyjna europejska baza przemysłowa musi być postrzegana w kontekście spójnej europejskiej polityki energetyczno-klimatycznej, m.in. poprzez zajęcie się problemem wysokich kosztów energii, w szczególności w odniesieniu do sektorów energochłonnych.

C. KLIMAT I ENERGIA

15. Spójna europejska polityka energetyczno-klimatyczna musi zapewniać przystępne ceny energii, konkurencyjność przemysłu, bezpieczeństwo dostaw oraz osiągnięcie naszych celów dotyczących klimatu i środowiska. Poczyniono istotne postępy na drodze do realizacji celów UE w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz w zakresie energii odnawialnej i efektywności energetycznej, które należy w pełni osiągnąć do 2020 r.
16. Mając na uwadze ramy czasowe uzgodnione w Warszawie w celu zawarcia globalnego porozumienia klimatycznego w ramach 21. Konferencji Stron w Paryżu w 2015 r., Rada Europejska potwierdza, że Unia Europejska przedstawi swój wkład nie później niż w pierwszym kwartale 2015 r.; podobnie powinny uczynić wszystkie najważniejsze gospodarki. W kontekście szczytu klimatycznego ONZ, który ma się odbyć we wrześniu 2014 r., szczegółowy cel UE na rok 2030 w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych będzie w pełni dostosowany do uzgodnionego ambitnego celu UE na rok 2050. Takie uzgodnione ramy polityki UE w zakresie emisji gazów cieplarnianych, energii odnawialnej i efektywności energetycznej, które mają zostać opracowane na podstawie komunikatu Komisji, zapewnią unijnym podmiotom gospodarczym niezbędną stabilność i przewidywalność oraz potwierdzą rolę UE na arenie międzynarodowej.

17. Nowe ramy powinny opierać się na następujących zasadach:
- dalsze zwiększanie spójności między działaniami w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz w dziedzinie efektywności energetycznej i wykorzystania energii odnawialnej, a także realizacja celów na rok 2030 w sposób racjonalny pod względem kosztów, przy czym ważną rolę w tym zakresie powinien odgrywać zmieniony system handlu emisjami;
 - opracowanie ram UE pomagających w rozwoju energii ze źródeł odnawialnych i zapewnieniu konkurencyjności na arenie międzynarodowej;
 - zapewnienie gospodarstwom domowym i przedsiębiorstwom bezpieczeństwa dostaw energii po przystępnych i konkurencyjnych cenach;
 - zapewnienie państwom członkowskim elastyczności co do sposobu dotrzymania ich zobowiązań z uwzględnieniem sytuacji poszczególnych krajów oraz z poszanowaniem ich swobody określania swojego koszyka energetycznego.
18. Z myślą o szybkim wypracowaniu porozumienia w sprawie nowych ram polityki energetyczno-klimatycznej na lata 2020–2030 Rada Europejska zwraca się do Rady i Komisji o kontynuowanie prac i szybkie rozwinięcie następujących elementów:
- przeanalizowanie następstw, jakie dla poszczególnych państw członkowskich mają wnioski Komisji w sprawie ogólnounijnych celów redukcji emisji i w sprawie energii odnawialnej;
 - opracowanie mechanizmów, których efektem będzie całościowo sprawiedliwy podział wysiłku redukcyjnego i które będą sprzyjać modernizacji sektora energetycznego;
 - opracowanie środków służących zapobieganiu potencjalnej ucieczce emisji oraz promowanie długoterminowego bezpieczeństwa planowania inwestycji przemysłowych, tak by zapewnić konkurencyjność europejskich sektorów energochłonnych;
 - przeprowadzenie w terminie przeglądu dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej i dopracowanie ram efektywności energetycznej.

Rada Europejska podsumuje na swoim czerwcowym posiedzeniu postępy poczynione w tych dziedzinach, m.in. na podstawie konsultacji z państwami członkowskimi, z myślą o jak najszybszym – nie późniejszym niż w październiku 2014 r. – podjęciu ostatecznej decyzji w sprawie nowych ram polityki. Rada Europejska zwraca się do swojego przewodniczącego i do Komisji Europejskiej o podjęcie działań niezbędnych do przygotowania tej decyzji.

19. Cele polegające na urzeczywistnieniu wewnętrznego rynku energii do 2014 r. i rozwijaniu połączeń międzysystemowych, tak aby do 2015 r. położyć kres wszelkim przypadkom izolacji państw członkowskich od europejskich sieci gazowych i elektrycznych, nadal mają znaczenie priorytetowe. Rada Europejska wzywa do przyspieszenia prac, zwłaszcza w odniesieniu do:
- szybkiego wdrożenia wszystkich środków służących osiągnięciu celu polegającego na uzyskaniu poziomu połączeń międzysystemowych odpowiadającego co najmniej 10% ich zainstalowanej zdolności produkcji energii elektrycznej w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich. Rada Europejska zwraca się do Komisji o zaproponowanie do czerwca konkretnych celów w zakresie połączeń międzysystemowych, które mają zostać zrealizowane do roku 2030, z myślą o podjęciu decyzji najpóźniej do października 2014 r. Należy zwrócić szczególną uwagę na poprawę połączeń międzysystemowych z bardziej oddalonymi lub słabiej połączonymi częściami jednolitego rynku, w tym poprzez udoskonalenie i umożliwienie odwrócenia przepływów, oraz na zintegrowanie państw członkowskich z europejskimi sieciami kontynentalnymi;
 - skutecznej i spójnej realizacji trzeciego pakietu energetycznego przez wszystkie podmioty na europejskim rynku energii;
 - skutecznego stosowania i egzekwowania przepisów UE dotyczących integracji rynku i efektywności energetycznej oraz dążenia do zapewnienia przedsiębiorstwom działającym w UE równych warunków działania.

20. Należy zintensyfikować wysiłki, by obniżyć wysokie wskaźniki zależności Europy od energii gazowej, w szczególności w odniesieniu do najbardziej uzależnionych państw członkowskich. Zmniejszenie zapotrzebowania na energię poprzez zwiększenie efektywności energetycznej powinno być pierwszym krokiem, który pomoże osiągnąć również inne cele dotyczące energii i klimatu. Rada Europejska wzywa Komisję do przeprowadzenia pogłębionej analizy kwestii bezpieczeństwa energetycznego UE oraz do przedstawienia do czerwca 2014 r. kompleksowego planu zmniejszenia zależności energetycznej Unii. Taki plan powinien uwzględniać fakt, że UE musi przyspieszyć dalszą dywersyfikację swoich źródeł dostaw energii, umocnić swoją pozycję negocjacyjną i efektywność energetyczną, nadal rozwijać odnawialne i inne lokalne źródła energii oraz koordynować rozwój infrastruktury w celu wsparcia tej dywersyfikacji w sposób zrównoważony, również za pomocą rozwoju połączeń międzysystemowych. Takie połączenia międzysystemowe powinny też obejmować Półwysep Iberyjski i basen Morza Śródziemnego. W stosownych przypadkach należy także zapewniać połączenia międzysystemowe z państwami trzecimi. Państwa członkowskie wykażą solidarność w przypadku nagłych zakłóceń dostaw nośników energii w jednym lub większej liczbie państw członkowskich. Ponadto należy podjąć dalsze działania w celu wsparcia rozwoju południowego korytarza gazowego, w tym dalszych szlaków prowadzących przez Europę wschodnią, zbadania możliwości ułatwienia eksportu gazu ziemnego z Ameryki Północnej do UE i przeanalizowania najlepszego sposobu na odzwierciedlenie tego w transatlantyckim partnerstwie handlowo-inwestycyjnym, oraz zwiększenia przejrzystości międzyrządowych umów w dziedzinie energii.
21. By osiągnąć cele przedstawione powyżej, należy przyspieszyć realizację odnośnych projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz szybko uruchomić dostępne zasoby UE, w tym instrument „Łącząc Europę” i zdolności finansowe EBI.

22. W świetle głównych czynników kosztotwórczych określonych w komunikacie Komisji Rada Europejska apeluje o prowadzenie stałych działań na rzecz obniżenia kosztów energii ponoszonych przez końcowych odbiorców energii, w szczególności poprzez:
- stopniową ewolucję mechanizmów wsparcia dla energii odnawialnej w kierunku systemu bardziej opłacalnego i rynkowego oraz większej konwergencji krajowych systemów wsparcia po roku 2020;
 - stałe inwestowanie w efektywność energetyczną i zarządzanie popytem w obrębie całego łańcucha wartości oraz na etapie badań i rozwoju;
 - pełniejsze wykorzystanie zdolności wytwarzania energii elektrycznej dostępnych na rynku wewnętrznym zamiast polegania wyłącznie na zdolnościach krajowych, przy równoczesnym uznawaniu roli państw członkowskich w zapewnianiu bezpieczeństwa dostaw;
 - promowanie zasobów krajowych i konkurencji na rynkach dostaw gazu oraz zajęcie się kwestią powiązania cen gazu i ropy naftowej w ramach umów.

Wszystko to powinno być zgodne z zasadami pomocy państwa i rynku wewnętrznego.

Na podstawie powyższych środków państwa członkowskie podejmą stosowne działania prowadzące do obniżenia kosztów w sposób najbardziej odpowiedni w ich konkretnej sytuacji. Należy zapewnić koordynację działań państw członkowskich oraz między politykami sektorowymi, tak by ułatwić osiągnięcie celów na szczeblu UE.

23. Rada Europejska apeluje ponadto do państw członkowskich, by dokładniej przeanalizowały swoje różne praktyki krajowe w zakresie opłat nakładanych w ramach polityki energetycznej i podatkowych składników cen oraz kosztów sieci w celu zminimalizowania negatywnych skutków dla cen energii. W oparciu o niedawne doświadczenia państwa członkowskie będą nadal regularnie wymieniać informacje na temat istotnych krajowych decyzji dotyczących energii, które to decyzje mogą mieć wpływ na inne państwa członkowskie, przy pełnym poszanowaniu wyborów poszczególnych państw w odniesieniu do koszyków energetycznych.

o
o o
o o o

CYPR

24. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje wznowienie pełnoprawnych negocjacji z myślą o osiągnięciu porozumienia na podstawie wspólnego oświadczenia z 11 lutego w celu ponownego zjednoczenia Cypru. Rada Europejska wspiera wszechstronne i realistyczne rozwiązanie problemu cypryjskiego w ramach ONZ, zgodne ze stosownymi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ i z poszanowaniem zasad leżących u podstaw Unii Europejskiej. Rada Europejska podkreśla, że podział Cypru trwa zbyt długo, i akcentuje, jak istotne jest utrzymanie tempa negocjacji. Rada Europejska gotowa jest przyczynić się do wsparcia negocjacji. Ponowne zjednoczenie Cypru przyniosłoby korzyść wszystkim Cypryjczykom i w związku z tym Rada Europejska wspiera wszelkie uzgodnione przez obie strony środki budowy zaufania, które mogłyby w zdecydowany sposób przyczynić się do stworzenia klimatu wzajemnego zaufania oraz pobudzić proces negocjacyjny.

II. STOSUNKI ZEWNĘTRZNE

Ukraina

25. Unia Europejska wspiera ludność Ukrainy i popiera jej prawo do decydowania o własnej przyszłości. Unia Europejska wspiera wysiłki rządu Ukrainy na rzecz stabilizacji Ukrainy i podjęcia reform. W związku z tym Unia Europejska będzie dalej współpracować ze społecznością międzynarodową na rzecz pomocy Ukrainie.
26. Unia Europejska, jej państwa członkowskie i Ukraina podpiszą postanowienia polityczne układu o stowarzyszeniu. Unia Europejska i jej państwa członkowskie są zdecydowane podpisać pozostałe części układu o stowarzyszeniu i pogłębionej i kompleksowej strefy wolnego handlu, które wraz z postanowieniami politycznymi stanowią jeden instrument. Rada Europejska zgadza się co do tego, że pierwsze posiedzenie w ramach dialogu politycznego zgodnie z Układem powinno odbyć się w kwietniu. Rada Europejska wzywa Radę i Parlament Europejski do szybkiego przyjęcia wniosku w sprawie tymczasowego zlikwidowania ceł, czyli tzw. autonomicznych środków handlowych, na ukraińskie towary przywożone do Unii Europejskiej.

27. Przywrócenie stabilności makroekonomicznej na Ukrainie jest pilnym priorytetem. Rząd Ukrainy musi szybko rozpocząć ambitny program reform strukturalnych, w tym walkę z korupcją i zwiększanie przejrzystości wszystkich działań budżetowych. Rada Europejska wzywa Radę do szybkiego uzgodnienia pomocy makroekonomicznej i podkreśla, że w uruchomieniu tej pomocy fundamentalną rolę odgrywa porozumienie z MFW. Państwa członkowskie UE zgadzają się koordynować na forum MFW swoje stanowiska w sprawie warunków udzielenia pomocy Ukrainie. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie punktu kontaktowego służącego koordynacji działań, które powinny leżeć u podstaw przemian strukturalnych na Ukrainie z udziałem społeczności międzynarodowej i międzynarodowych instytucji finansowych.
28. Unia Europejska wyraża dla Ukrainy uznanie z powodu jej stonowanej – jak dotąd – reakcji. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje przyjęte przez rząd Ukrainy zobowiązanie do zapewnienia reprezentatywnego i pluralistycznego charakteru struktur rządowych, które odzwierciedlałyby różnorodność regionalną, zagwarantowania pełnej ochrony praw osób należących do mniejszości narodowych, rozpoczęcia reform konstytucyjnych, zbadania wszystkich przypadków naruszenia praw człowieka i aktów przemocy oraz zwalczania ekstremizmu. W związku z tym Unia Europejska zachęca rząd Ukrainy do zapewnienia, by wybory prezydenckie 25 maja były wolne i uczciwe.
29. Unia Europejska jest nadal zdecydowana wspierać suwerenność i integralność terytorialną Ukrainy. Rada Europejska nie uznaje nielegalnego referendum na Krymie, które stanowi rażące naruszenie ukraińskiej konstytucji. Zdecydowanie potępia nielegalne przyłączenie Krymu i Sewastopola do Federacji Rosyjskiej i nie uznaje tego kroku. Rada Europejska zwraca się do Komisji o ocenę konsekwencji prawnych przyłączenia Krymu i o zaproponowanie ograniczeń gospodarczych, handlowych i finansowych dotyczących tego półwyspu, które mają zostać szybko wdrożone.
30. W świetle powyższego i z uwagi na brak działań na rzecz złagodzenia sytuacji Rada Europejska postanowiła rozszerzyć wykaz osób objętych zakazem wydawania wiz i zamrożeniem aktywów. Rada Europejska postanawia odwołać najbliższy szczyt UE–Rosja i stwierdza, że państwa członkowskie nie będą na razie organizować regularnych szczytów dwustronnych. Ponadto Rada Europejska i państwa członkowskie popierają zbliżające się posiedzenie grupy państw G–7 w Hadze. Wspierają również zawieszenie negocjacji dotyczących przystąpienia Rosji do OECD i MAE.

31. Rada Europejska zdecydowanie uważa, że w Europie XXI wieku nie ma miejsca na siłowe i przymusowe przesuwanie granic. Działania Rosji stanowią rażące naruszenie procesu helsińskiego, który w ciągu ostatnich 40 lat przyczynił się do przewyciężenia podziałów w Europie oraz do osiągnięcia pokoju i jedności na tym kontynencie. Rada Europejska wyraża ubolewanie z powodu tego, że Rosja wciąż nie podjęła kroków na rzecz złagodzenia kryzysu i że nadal nie rozpoczęto negocjacji pomiędzy Ukrainą a Federacją Rosyjską. Apeluje o szybkie osiągnięcie porozumienia w sprawie natychmiastowego wysłania na Ukrainę misji OBWE, która pomoże ustabilizować sytuację. W tym kontekście Rada Europejska zwraca się do Wysokiego Przedstawiciela o pilne sporządzenie planów dotyczących udzielenia przez UE wsparcia służącego ułatwieniu prac misji OBWE. Jeżeli w najbliższych dniach nie zostanie osiągnięte porozumienie dotyczące wiarygodnej misji OBWE, UE przygotowuje misję unijną.
32. Unia Europejska jest szczególnie odpowiedzialna za pokój i stabilność w Europie. Nadal będzie czołowym podmiotem prowadzącym działania na rzecz pośredniczenia i udziału w rzeczowym dialogu z udziałem Ukrainy i Rosji – również poprzez ustanowienie mechanizmu wielostronnego – na rzecz wypracowania rozwiązania politycznego.
33. Rada Europejska przypomina, że wszelkie dalsze działania Federacji Rosyjskiej destabilizujące sytuację na Ukrainie będą miały dodatkowe i daleko idące konsekwencje dla stosunków między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Federacją Rosyjską z drugiej strony w wielu różnych dziedzinach gospodarki. W związku z tym Rada Europejska zwraca się do Komisji i państw członkowskich o przygotowanie ewentualnych ukierunkowanych środków.
34. Unia Europejska ponownie potwierdza swój cel, którym jest dalsze wzmocnienie stowarzyszenia politycznego i integracji gospodarczej z Gruzją i Republiką Mołdawii. Potwierdzamy, że naszym celem jest podpisanie – nie później niż w czerwcu 2014 r. – układów o stowarzyszeniu, w tym pogłębionych i kompleksowych stref wolnego handlu, które parałowaliśmy w listopadzie ubiegłego roku w Wilnie.

Stosunki UE–Afryka

35. Przed 4. szczytem UE–Afryka, który ma się odbyć 2–3 kwietnia 2014 r., Unia Europejska podtrzymuje swoje zaangażowanie na rzecz utworzenia z Afryką partnerstwa równych podmiotów oraz zacieśnienia stosunków we wszystkich istotnych dziedzinach w związku z pogłębiającymi się wzajemnymi zależnościami między Unią Europejską a Afryką. Rada Europejska wyraża wolę UE do dalszej współpracy z afrykańskimi partnerami w propagowaniu handlu i rozwoju, demokracji i dobrych rządów, praworządności i praw człowieka. Podkreśla również, jak ważne jest zajęcie się kwestiami migracji i mobilności, w tym nielegalnej migracji i walki z przemytem migrantów i handlem ludźmi, w duchu wspólnej odpowiedzialności krajów tranzytu, krajów pochodzenia i krajów docelowych.
36. Rada Europejska podkreśla w szczególności, że stałe międzynarodowe wsparcie dla partnerów afrykańskich w dziedzinie bezpieczeństwa ma wciąż kluczowe znaczenie i zachęca innych darczyńców do brania na siebie części obciążeń. Dlatego też Unia Europejska będzie nadal udzielać wsparcia operacyjnego za pośrednictwem swoich cywilnych misji zarządzania kryzysowego i operacji wojskowych, na wniosek poszczególnych krajów i w ścisłej współpracy z innymi podmiotami regionalnymi i międzynarodowymi. W tym kontekście podkreśla pilną potrzebę uruchomienia finansowej i operacyjnej pomocy dla międzynarodowej misji wsparcia w Republice Środkowoafrykańskiej pod dowództwem sił afrykańskich (MISCA) i potwierdza zobowiązanie Unii do rozmieszczenia w najbliższych tygodniach jej operacji w Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR RCA).
37. Unia Europejska rozważy również sposoby i środki wsparcia afrykańskich inicjatyw na rzecz budowania zdolności, dzięki czemu wzmocniona zostanie afrykańska architektura pokoju i bezpieczeństwa, a partnerzy afrykańscy będą mogli skutecznie i szybko zapobiegać konfliktom i reagować na kryzysy. Rada Europejska zachęca do dalszych prac na szczeblu UE, tak by zwiększyć wsparcie na rzecz budowania afrykańskich zdolności w sposób kompleksowy i systematyczny, obejmujący doradztwo, opiekę, szkolenia i sprzęt. Rada Europejska zachęca Wysokiego Przedstawiciela do przedstawienia dalszych propozycji w tym zakresie, dotyczących m.in. ewentualnej platformy koordynacyjnej w zakresie dostarczania sprzętu w celu wsparcia szkoleń zapewnianych przez UE.

Sri Lanka

38. Rada Europejska podtrzymuje swoje zaangażowanie na rzecz zapewnienia odpowiedzialności, pojednania i powszechnych praw człowieka na Sri Lance. Rada Europejska apeluje o przyjęcie – na posiedzeniu Rady Praw Człowieka – rezolucji w sprawie Sri Lanki, która to rezolucja przewidywałaby międzynarodowe śledztwo w sprawie domniemanych zbrodni wojennych popełnionych w czasie wojny przez obie strony, zgodnie z zaleceniami Wysokiego Komisarza NZ ds. Praw Człowieka.
-
-